

Lars M. Olsen:

Da den foreliggende Sag sidst — i Fjor — var til Behandling her i Rigsdagen, udtalte den højtærede Handelsminister — det var vist nok i det andet høje Ting —, at naar vi stadig havde et bundet Marked herhjemme og levede under usikre Pengeforhold m. v., var vi sikkert nødt til at forny den gældende Lovgivning om Udbyttebegrænsning. De samme Argumenter kunde med endnu større Ret og Styrke gøres gældende i Dag i Forbindelse med Lovforslagets Fremsættelse, men desværre har den højtærede Handelsminister foreslaaet en Tilføjelse, som uheldigvis vil svække og vel ogsaa delvis gennemhulle den eksisterende Lov og formentlig betyde Udbetaling af endnu større Udbytter, end vi har kendt det siden 1940.

Mit Parti beklager denne Udvikling og denne Forringelse af Loven. Tiden er efter vor Mening ikke inde, i hvert Fald ikke for nærværende Lovs Vedkommende, til at foretage en Afvikling, snarere tværtimod. I Forhold til 1945 er der i de allerfleste Aktieselskaber Tale om uændrede eller stigende Udbytter for 1946. Denne Udvikling er vel nok i nogen Grad en Følge af den betydelige Kapacitetsudvidelse og dermed ogsaa Formindskelse af Produktionsomkostningerne, og maaske ogsaa af Prisreguleringens manglende Effektivitet. Men saadan bliver det i hvert Fald næppe ved.

De Erfaringer, vi har fra den forrige Efterkrigstid, fortæller os om adskillige Vanskeligheder, der bl. a. skyldtes Restriktionernes for hurtige Ophævelse dengang, og som vel ogsaa i nogen Grad maa mane os til større Varsomhed i Dag. Endvidere var der maaske ogsaa Anledning til at pege paa, at den højtærede Handelsministers Forslag gaar noget paa tværs af Regeringens almindelige økonomiske Politik, i hvert Fald naar man ser paa den saakaldte Spareplans forbrugsindskrænkende Hensigter. Den Forøgelse af Aktieudbytterne, som jo er Lovens Hensigt, betyder dog i første Række et forøget Forbrug eller i hvert Fald en Forøgelse af vore pengepolitiske Vanskeligheder.

Der tales meget ofte og sikkert med Rette om Nødvendigheden af fornyede Investeringer til Nyanlæg eller til Forbedring af de i Krigstiden delvis udslidte Anlæg, ligesom Erhvervslivet — det fremhæves ogsaa ofte — med Henblik paa den kommende Konkurrence paa Verdensmarkedet maa være rede til at møde denne. Ikke mindst fra Sverige maa adskillige af vore Industrier og vel navnlig Skibsbygningsindustrien være forberedt paa en betydelig skarp Konkurrence i den kommende Tid.

Genopbygningen af vort Erhvervsliv kræver sikkert en større Del end den sædvanlige af Nationalindtægten. Vi bør derfor næppe svække den Konsolideringsbestræbelse, som ogsaa er en af Lovens Hensigter, ved at stille Aktionærerne forøgede Udbytter i Udsigt. Endvidere er det heller ikke ukendt, at der ved adskillige Lejligheder fra rovgribske Aktionærs Side kræves en anden Udbyttefordeling end den, der ligger Forslag om fra Ledelsens og Direktionens Side. Den Tilføjelse, den højtærede Handelsminister foreslaar, vil betyde en yderligere Stimulering af Tendenser i den Retning,

Forslaget tillader — foruden den sædvanlige Bestemmelse om, at der ikke under nogen Form kan fastsættes højere Udbytte til Aktionærerne end svarende til Gennemsnittet af Udbytteprocenten for de tre sidste før første September 1939 afsluttede Regnskabsaar — at udbetale et Aars Udbytte, der svarer til indtil 4 pCt. af Selskabets Egenkapital i Henhold til det Regnskab, paa Grundlag af hvilket Udbyttet fastsættes. Det er denne Tilføjelse, som maa hilses med Beklagelse. Den er i hvert Fald — saadan bedømmer jeg det — et nyt Skridt paa Inflationsvejen.

I Forslagets Bemærkninger hedder det bl. a., at

„ved Beregningen af Egenkapitalen vil kun Aktiekapitalen og egentlige Reservefonds kunne medtages, saasom lovmæssig Reservefond, Dispositions-, Udbytte- og Kursreguleringsfonds samt Overførsel fra tidligere Aar.“